

# שלושה נציגי בוגרים נשאו דברים בשלושה טקסי הענקת התארים שנערכו באביב 2013

דיאנה קורול

העדיפויות שלי. את העבודה הסמינריונית האחרונה כתבתי כשכבר הייתי אמה לשניים. הזמן היחיד שהייתי מוצאת לכתובת העבודה היה השעות הקטנות של הלילה, וכמעט שנה חלפה בטרם סיימתי לכתוב אותה. את הסיפוק שחשתי ברגע ששלחתי את העבודה לא ניתן לתאר במילים. זו הייתה פשוט סערת רגשות. רציתי לצעוק: "הנה, עשיתי זאת, הצלחתי". שכן, במהלך הדרך היו לא פעם הרעורים על הפסקת הלימודים לסמסטר, אולי אפילו ויתור. אבל תמיד החלטתי להמשיך, כי תמיד בחנתי מה כבר הספקתי להשלים. כך שעצירה באמצע הדרך לא באה מבחינתי בחשבון.

אני מבקשת להודות לכל עובדי האוניברסיטה הפתוחה על ההזדמנות שניתנת לאנשים לקבל תואר ראשון ושני בלי לפגוע בחיי המשפחה. תודה על התמיכה, על העזרה ועל המענה המהיר בכל זמן נתון. תודה לכל המנחים על היחס האישי והחם. אני מודה לכם מכל הלב על הכל. בלעדיכם לא הייתי מגיעה לרגע זה, טקס הענקת תארים. הגשמתם את חלומי. תודה.

## תמר ילון



הרומן שלי עם האוניברסיטה הפתוחה החל לפני כמעט 19 שנים. הייתי אז בת 15, ואחת המורות בתיכון כיוונה אותי ללימודים באוניברסיטה הפתוחה. מאז, בהפסקות, במשך 19 שנים, גיליתי שוב ושוב אוצרות של ידע - ויותר מכך, אוצרות של אנשים, מקום שבו אדם נמדד אך ורק לפי כישוריו, והרצון והיכולת הם המניעים - וכל השאר (גיל, מצב משפחתי, מוצא ומראה חיצוני) אינם רלבנטיים.

למדתי קורסים לתואר ראשון במתמטיקה, אחר כך עשיתי הפסקה בלימודים ולמדתי בבית ספר לאחיות וכן לתואר ראשון בסיעוד באוניברסיטה אחרת. לאחר שהתחלתי לעבוד כאחות, חזרתי לאוניברסיטה הפתוחה ללמוד היסטוריה, ולבסוף הגעתי לתוכנית לתואר שני במסלול לימודי דמוקרטיה בין-תחומיים. הרבה גבות הורמו עקב הבחירה הזו, שלכאורה אינה קשורה בשום צורה למקצועי - עבדתי אז



כל הכבוד לכם, הבוגרים, על כך שהגעתם לרגע זה. זה אינו מובן מאליו, כפי שמלמדת הדרך שעברתי באופן אישי עד שהגעתי לכאן. אני בעלת בגרות מלאה. במשך שלוש שנים ניסיתי להתקבל לאוניברסיטת בן גוריון בנגב, אבל בכל פעם שהצלחתי לקבל ציון גבוה יותר, רף הקבלה עלה. ואז ראיתי בעיתון פרסום של האוניברסיטה הפתוחה. הלכתי ליום פתוח, ובו במקום נרשמתי כדי להגשים את חלומי - לקבל לכל הפחות תואר ראשון.

במשפחתי אני היחידה, נכון לעכשיו, שיש לה תואר ראשון. אחי הגדול קרוב לוודאי כבר לא יהיה בעל תואר אקדמי, אבל עבור אחי הקטן אני מהווה דוגמה. הוא תמיד מתייעץ איתי, והוא גאה בכך שיש לו אחות עם תואר. אני גם רוצה שילדי יראו שהתואר משנה את דרך החיים, ושבעתיד הרחוק הם ילמדו לתואר ראשון ואולי אף לתואר שני. כשיהיה להם קשה, אוכל לעודד אותם ולעזור בכל המובנים. אני רוצה להוות דוגמה אישית וחיה לילדי.

תואר פותח הרבה דלתות שלפני כן היו סגורות בפני. כאשר הייתי בשלבים האחרונים של הלימודים לקראת התואר התקבלתי לעבודה בבנק. הלימודים גרמו לי להרגיש שאני שווה הרבה יותר. לפני כן אפילו לא חשבתי לשלוח קורות חיים. כיום, אם מישהו בעבודה שואל אותי אם יש לי תואר, אני בגאווה אומרת שכן, ומוסיפה שלמדתי באוניברסיטה הפתוחה. כששומעים את זה מעריכים עוד יותר, כי זה לא בא בקלות. קרוב ל-8 שנים למדתי עד סיום הדרישות לתואר ראשון. במהלך הלימודים נישאתי, וילדתי את בני הבכור. כעבור כשנה וחצי משפחתנו התרחבה שוב, וקיבלנו בת מדהימה. ההריון היה בסיכון גבוה, ולא הייתי אמורה לצאת מהבית. אך זה לא מנע ממני להגיע לשיעורים, והציונים הטובים ביותר שקיבלתי במבחנים היו דווקא בזמן ההריון.

הלימודים תמיד היו חלק בלתי-נפרד מחיי. לקראת סוף הלימודים לקראת התואר הרגשתי קושי מסוים: היה צורך לחלק אחרת את הזמן, ומובן שסדר העדיפויות משתנה כשאת אמה. אבל תמיד מצאתי את המינון הנכון, כי המטרה, קבלת תואר ראשון, הייתה תמיד בראש סדר

אני רוצה להודות למי שבזכותו הגעתי עד הלום: להורי, אליהו ומיכל, שגידלו אותי לאהבת הידע ולאהבת האדם, ותמיד האמינו בי. לאישי, דוד, שתמך ללא סייג גם בהיותו סטודנט לתואר מתקדם בתוכנית תובענית. ובפורום זה חשוב לי להודות לצוות האוניברסיטה הפתוחה כולו: למזכירות, למוקדנים במוקד השירות בו נעזרתי רבות, למתרגלים, למרצים בקורסים השונים, ובעיקר לשלושה אנשים שהיוו עבורי דוגמה לפתיחות אקדמית יחד עם שאיפה בלתי-מתפשרת למצוינות: ד"ר אילנה קאופמן, ושני המנחים שלי - פרופ' יגיל לוי ופרופ' שפרה שוורץ, שהיא כעת המנחה שלי לדוקטורט. למדתי להכיר מבחינה אקדמית אנשים שאינם מתפשרים על איכות, אך הדבר אינו סותר אנושיות ותמיכה בסטודנט, אנשים שהמחקר שלהם חי ונושם, ומהווה לא רק עיסוק במגדל שן, אלא חדר אידיאל ותחושת שליחות אישית וכללית, אנשים שמבחינתי הם דוגמה אישית ומודל לחיקוי, הן באופן שבו הם חוקרים, הן באופן שבו הם מרצים, והן באופן שבו הם מתייחסים לסטודנטים שלהם.

בשמי ובשם כל הבוגרים אני שמחה להודות לכל אנשי המערכת, מן הפקיד ב"למדא" ועד ראש התוכנית, על שנים יפות של לימודים ושל שיח שזכיתי להם כאן.

## כמאל אגבריה



אני עומד מולכם נרגש ממעמד זה, אחרי תהליך למידה לתואר הראשון שידע עליות ומורדות, רגעי נחת והרבה מאמצים, לילות למידה ארוכים כדי להספיק לסיים עוד ממ"ן ועוד ממ"ן, ותחנונים למנחה יוחנן כדי שיאשר עוד דחייה בהגשת הממ"ן.

הלמידה הייתה עבור רובנו חוויה משפיעה ומעצבת, הן במישור האישי והן במישור האקדמי. במהלך הלמידה נדרשנו למשמעת עצמית עצומה, צברנו ידע רב ותובנות לא מעטות, ורכשנו כלים תיאורטיים ומעשיים שישמשו אותנו בהמשך דרכנו.

בתקופה האחרונה אנחנו שומעים הרבה את צמד המילים "מעמד הביניים", אותו מעמד שחלקו יושב כאן הערב. הודות לאוניברסיטה הפתוחה יכולנו לשלב עוד משמרת ועוד עבודה,

המשך בעמוד הבא ←

כאחות במחלקה כירורגית ובמד"א במקביל. אולם מצאתי בתוכנית מה שמלכתחילה מצאתי באוניברסיטה הפתוחה: שיח פתוח, מכבד ומרתק בין כל סוגי האנשים שניתן להעלות על הדעת - אנשים בגילים מגוונים, מרקע מגוון, בעלי מקצועות מגוונים ומכל הארץ. ויותר מכך, גיליתי מערכת אקדמית שמבינה את הצורך האמיתי בשילוב של לימודים ועיסוקים חשובים אחרים, כמו משפחה ועבודה, מכירה בכך ומכבדת זאת, ומארגנת את הלימוד כך שהסטודנט לא יצטרך להתפשר על אף אחד מהם. כיוון שלמדתי גם באוניברסיטה אחרת, יש לי למה להשוות, וההשוואה מחמיאה לאוניברסיטה הפתוחה מכל בחינה.

התחלתי את הלימודים במסגרת התוכנית בעודי עובדת במשרה מלאה במשמרות (כולל לילות, שבתות וחגים). באותה עת כבר הייתי אם לשניים, ותוך כדי הלימודים נולדו שני ילדים נוספים. אחד מהם נסע איתי במשך כמעט שנה לשיעורים, שעתיים נסיעה בכל כיוון. במהלך הלימודים נתקלתי באתגרים שונים, ובכל פעם הופתעתי לטובה מן הפתיחות ומן הגמישות המחשבתית של המרצים וצוות האוניברסיטה, הן מהצד האקדמי - בדמות דיונים מרתקים ופתיחות לעבודות סמינריוניות בנושאים לא שגרתיים, והן מן הצד האישי - החל בדחיית הגשת עבודה כאשר קשיים אישיים הצדיקו זאת, דרך מציאת פתרון לקיום בחינה כאשר בשעת קיומה הייתי בחו"ל, וכלה בקיום ההגנה על התזה במקום שלא חלמתי עליו.

עצם אישור נושא התזה לא היה ברור מאליו. היה צורך למצוא מנחה חיצוני שהנושא בתחום הידע שלו, כיוון שלאוניברסיטה הפתוחה לא היה מנחה כזה. ד"ר אילנה קאופמן יכלה בקלות לומר שהנושא אינו בטווח הנושאים שניתן לאשר, אולם היא לא עשתה זאת, אלא איפשרה לי לחקור את מה שלבי חפץ - ומצאה את המנחים המתאימים. כך הרווחתי שני מנחים.

במהלך כתיבת התזה נתקלתי באתגרים שונים: גם מצד המערכת הביורוקרטית (לא באוניברסיטה הפתוחה), שלא ששה לאפשר לי לחקור את הנושא הספציפי, וגם מצד העבודה התובענית והמשפחה. על כל אלו נוסף מצב רפואי, שבעליו הפסקתי את הכתיבה למספר חודשים, ולאחר מכן הייתי צריכה לחזור ולקרוא כמעט את כל החומר כדי להמשיך את הכתיבה. לאורך כל התהליך היו המנחים יעילים, תמכו והגיבו תגובות ענייניות ומועילות בזמן קצר, וזו התנהלות שאינה מובנת מאליה (לפחות לא לפי מה ששמעתי מחברים שכתבו תזה באוניברסיטה אחרת).

את כתיבת התזה סיימתי במהלך שמירת ההריון של בתי התינוקת, בשכיבה מלאה. יומיים לפני תאריך ההגנה על התזה אושפזתי, ולכן עמדתי בצער לבטל את הפגישה. אולם המנחים לא ויתרו, ופעלו לקיום ההגנה על התזה בשלֵט־רחוק: אני הייתי מאושפזת בבית החולים "הדסה" בהר הצופים, פרופ' יגיל לוי היה בשבתון בג'ורג'טאון, ד"ר רונית אנדולט וד"ר אילנה קאופמן היו ברעננה, ופרופ' שפרה שוורץ הייתה בבאר שבע. החלוציות של האוניברסיטה הפתוחה בשימוש בטכנולוגיות ללמידה מרחוק הייתה בעזרי. על דלת החדר בבית החולים נתלה שלט "לא להפריע - בחינה", וצוות המחלקה השגיח שאיש לא ייכנס. כך סיימתי את התזה בציון שאיפשר לי לגשת ללימודי הדוקטורט, שכעת אני בתחילתם. למרבה הצער, אין באוניברסיטה הפתוחה תוכנית לדוקטורט. לו הייתה, הייתי שמחה להישאר במסגרת האו"פ.

לאוניברסיטה הפתוחה, שגם אם אינה מצביה תנאי קבלה, אינה עושה הנחות בלמידה. מסגרת זו, בית זה, מאפשר לכם ולי - אנשים מכל הצבעים והמינים, מהפריפריה ומהמרכז, גברים ונשים, ערבים ויהודים כאחד - נגישות אקדמית לסטודנטים מזן קצת אחר: קצת עקשנים, קצת רוצים יותר, קצת מאמינים, ובעיקר - מגשימים חלום.

בשמם אני מבקש להודות לכל מנחה ומנחה, לכל רכז ורכז שהיו כאן בשבילנו - לעוד עצה, לעוד שנייה, לעוד טפיחה על השכם. לא פעם הארתם אתם, המנחים, עבורנו את המסלול, ובזכותכם הייתה ה"נחיתה" קלה יותר. שוב תודה לאוניברסיטה הפתוחה - על החזון שהוא גם רעיון ממש, תודה למשפחות שלנו שתמכו ועזרו ברגעים קשים, תודה לכל אלה ששכחתי להזכיר.

אסיים בציטוט מדבריו של נלסון מנדלה, אדם שאני מעריץ במיוחד, חוץ מאבי, כמובן: "היופי הגדול של החיים אינו טמון בכך שלא ניפול, אלא בכך שנקום בכל פעם מחדש".

ולרוץ לאחר מכן מיד ללימודים כדי להספיק להתפרנס וללמוד גם יחד. הרצון להתקדם תוך כדי תנועה מתמדת אף פעם לא פסק, ותודה לאוניברסיטה הפתוחה אשר מאפשרת זאת.

אין זה סוד שאני נמנה עם המיעוט הגדול במדינה, ואיני מתכוון לנשים. אני מדבר על הערבים, אותם ערבים שאת חלקם פגשתי במסגרת הלימודים, ורבים אחרים - אלה שמגיעים מעיירות גדולות ומכפרים לא מוכרים. כולם בני מיעוט אשר רוצה להשתלב בחיי המדינה, רוצה להשפיע ולהיות שותף; שותף, לא משת"פ. וכדי להיות כאלה, אנחנו מחויבים להצטייד בהשכלה, לטפח אנשים משכילים בכל התחומים, ואנו זוכים לעשות זאת הודות לאוניברסיטה הפתוחה, אשר פותחת את לבה וגם את שעריה לאחוז הולך וגדל של סטודנטים ערבים.

אין לי תעודת בגרות, כי חלק ממו"ר לא האמינו בי. רק הודות להתעקשותו של אבי שרדתי את התיכון. אבל היום יש לי תואר ראשון, ואני כבר בודק את המשך הלימודים, לקראת התואר השני. יכולתי להגיע לכך הודות

## מדור לעזרה הדינית וייעוץ:

יו"ר אגודת בוגרי האוניברסיטה הפתוחה

עו"ד דובי וינר

מציע ייעוץ משפטי ראשוני חינם לסטודנטים ולבוגרים של האוניברסיטה הפתוחה

בתחומי המשפחה (גירושין, מזונות וירושה). המעוניינים יתקשרו לטל': 052-5624546 או באמצעות מייל קצר לדואר אלקטרוני:

doviwlaw@gmail

בימי א' בין השעות 9:30-10:30

בימי ד' בין השעות 16:30-17:30

דובי וינר, עו"ד ומגשר - Dovi Wiener, Advocate & Mediator

### בעקבות הדוגמה האישית

בוגרים נוספים אשר יכולים לתרום מזמנם לייעוץ קצר (עד 10 דקות לשיחת ייעוץ) למשך שעה שבועית לפחות, בתחומי ידע כגון: רפואה, רו"ח, עו"ד, יעוצים עסקיים וכו' מוזמנים לפנות למחלקה ליחסי ציבור של האוניברסיטה הפתוחה public-relations@openu.ac.il ואנו נשתדל לפתוח מהעלון הבא מדור לעזרה הדינית ובו נציין את שמות בעלי מקצוע אלו.

**אם בוגרים מעוניינים להעסיק בוגרים המחפשים עבודה בשל סגולותיהם וכישרונם המיוחדים**

**של בוגרי האו"פ ולשם גאווה יחידה**

**נא לפנות לטלפון 09-7780634**

## תודתנו לבעלי התפקידים שפועלים לטובת האגודה והבוגרים

יו"ר דובי וינר

סגני יו"ר: יוסי מליק, מרים יחיאל

גזבר: מוטי עופר

מזכיר: שירה אמיר

ובאירועים: רחל כהן-שרייבר ואורי שמש

**תודתנו לחברי ועדת האירועים על מלאכתם בארגון האירועים.**

**תודתנו לכל המנדבים מזמנם וממרחם למען אגודת הבוגרים.**

## בוגרי האו"פ

### מוזמנים להיות חברים בוועדות

נא לציין באיזו ועדה יש לך עניין לפעול:

בוועדת ביקורת

בוועדת אירועים

בסיוע לסטודנטים

בוועדת כספים

ההשתתפות בוועדות מתקיימת על בסיס התנדבותי.